

گزارش خبری

گزارش «شرق» از مهاجرت معکوس و کاهش کیفیت آموزشی برای کودکان

افزایش مهاجرت معکوس در محلات تهران

شرق: افزایش اجاره مسکن در شهر تهران روزه‌روز بر میزان مهاجرت‌های معکوس افزوده است. این موضوع باعث شده خانواده‌های بسیاری در همین یک سال گذشته و در زمان تمدید قرارداد، خانه، محله‌های پایین‌تری را انتخاب کنند. این موضوع در بین خانواده‌هایی که دارای فرزند هستند، با دشواری بیشتری همراه است؛ زیرا با مهاجرت معکوس، از کیفیت آموزشی محلات هم کاسته می‌شود. مادر و پدرهایی که در این گزارش از ماجرای مهاجرت معکوس خود گفتند هم به این موضوع اشاره دارند که با نقل مکان خود، شاهد کاهش کیفیت آموزشی محلات بودند.

چاره‌ای هم نیست

مهناز مسادر جوانی با دختر ۹ساله‌اش به‌تازگی تجربه اسباب‌کشی داشته‌اند. خودش می‌گوید دوسال و نیم در یکی از خیابان‌های انقلاب ساکن بوده، اما قیمت‌ها آن‌قدر بالا رفته که دیگر توان ماندن در این منطقه را نداشته است. این‌طور می‌گوید: «الان چند ماهی است که به منطقه آذری نقل مکان کرده‌ایم. قبلا با ۵۰۰ میلیون یک خانه در انقلاب را رهن کامل کرده بودم که همه چیز خوب بود. از همسایه‌ها و ساختمانی که در آن ساکن بودیم، تا دسترسی به خدمات آموزشی و تفریحی که همه برای کودکان مهیا بود. اما امسال دیگر نمی‌توانستم، چون صاحبخانه ۲۰۰ میلیون روی پول رهن گذاشت. مجبور شدم در عرض دو ماه خانه پیدا کنم و از این منطقه برویم. الان در آذری خانه اجاره کرده‌ام؛ ولی پشیمانم. دخترم هر روز که از مدرسه برمی‌گردد، یک چیز عجیب از فضای مدرسه می‌گوید که برایم عجیب است. به خودم می‌گویم کاش بیشتر می‌گشتم تا به این منطقه نیایم ولی امسال را باید تحمل کنم و چاره‌ای هم نیست.»

اینجا حتی مهدکودک هم ندارد

محمد در یک تعمیرگاه ماشین کار می‌کند و دختری ۹ساله و پسربرچاهی پنج‌ساله دارد. قبل از شروع سال تحصیلی جدید به دلیل افزایش اجاره‌خانه از منطقه نواب به پردیس نقل مکان کردند. درباره این موضوع می‌گوید: «زمان جابه‌جایی ما طبق قرارداد، آذرماه بود، اما ما برای مدرسه فرزندم مجبور بودیم چند ماه زودتر دنبال خانه باشیم. الان آمده‌ایم فاز ۱۱ پردیس، چون تفاوت قیمت اجاره‌ها واقعا متفاوت بود. از وقتی آمده‌ایم، همسرم خیلی ناراحت است. می‌گوید ما را کجا آورده‌ای؟ راست هم می‌گوید. واقعا هرکسی اینجا زندگی کند، افسرده می‌شود. خانه‌های ۱۳طبقه‌ای که روی همه کوه‌ها را گرفته است. از طرفی هم هیچ تفریح و کلاس خاصی برای بچه‌ها ندارد. اگر هم کلاسی باشد، باید مسیر زیادی را با ماشین طی کنیم. الان پسرم کلاس اول است، ولی خانمم که بیشتر با مدرسه و درشش سروکار دارد، از کیفیت آموزشی مدرسه راضی نیست. هر چند ما نواب هم که بودیم، مدارس دولتی وضعیتش همین بود و چون همسایه صمیمی ما بچه محصل داشت، کامل در جریان بودیم. اینجا حتی یک مهدکودک خوب هم ندارد. حالا امیدوارم برای سال جدید جای بهتری پیدا کنیم.»

با هزار زحمت می‌خواهم در همین منطقه بمانم

احمد پدری ۴۰ساله است که خانه‌ای صدمتری در پونک اجاره کرده، خودش تناسب خاصی بین درآمد و اجاره‌ای که پرداخت می‌کند، نمی‌بیند و می‌گوید: «هزینه‌های خانه ما با درآمد من و همسرم نمی‌خواند، اما با هر زحمتی که هست، در همین منطقه می‌خواهیم بمانیم و پایین‌تر نرویم. من پسر نوجوانی دارم که برای تربیت و آموزش او هر کاری می‌کنم. من و خانمم میزان کار با بیرون از خانه را بیشتر کردیم تا بتوانیم با وجود افزایش اجاره مسکن در همین منطقه بمانیم. سال قبل صاحبخانه ۲۰۰ میلیون روی پول پیش گذاشت و ما الان مجبور شده‌ایم یک میلیارد برای پول پیش تهیه کنیم، با هر سختی در چهار ماه این پول را جمع کردیم. چند روز قبل همسرم می‌گفت این‌همه سختی می‌کشیم، یک محله پایین‌تر برویم. گفتیم نه، قبول نکردم. چون این دوره مهم‌ترین دوره درسی و تربیتی پسرم است. بعد که دانشگاه رفت، خیال‌مان راحت می‌شود و دو محله هم پایین‌تر می‌رویم.»

هر محله با یک کیفیت آموزشی

لیلی زن جوانی است که حالا همراه همسر و دو فرزندش، دو سالی است که در منطقه شهرری زندگی می‌کنند. پیش‌ازاین، یعنی از زمان ازدواج تا به دنیا آمدن هر دو پسرش در تهرانسر ساکن بودند. درباره این جابه‌جایی خودش می‌گوید: «هشت سال قبل که ازدواج کردم، در تهرانسر ساکن شدیم. در آن زمان سعی داشتیم با همسر پول پس‌انداز کنیم تا خانه بخریم. چند وام مختلف ثبت‌نام کرده بودیم و براساس برنامه‌ریزی‌ای که انجام داده بودیم، قرار بود یک خانه ۸۰متری وام‌دار در همان منطقه بخریم. هرچند به‌مرور ارزش پول‌مان در یک سال کم و کمتر شد. با افزایش قیمت مسکن، اجاره خانه هم بالا می‌رفت. مثلا هفت سال قبل خانه‌ای ۳۰ متری اجاره کرده بودیم که صد میلیون پیش و ماهی دو میلیون و ۲۰۰ هزار تومان اجاره می‌دادیم. اما حالا برای این همان خانه باید یک میلیارد پیش و هفت میلیون ماهانه اجاره پرداخت کرد. خلاصه آن‌قدر اجاره‌ها بالا رفت که یک سال قبل ما قید زندگی در این منطقه را زدیم و به شهرری آمدیم. من دو کودک دارم و تربیت آنها برایم مهم است. مثلا همین حالا که بچه‌ها را کلاس ثبت‌نام می‌کنیم یا پسر بزرگم کلاس دوم است، نحوه رفتار مربی و معلم‌های این منطقه با جای قبلی که بودیم، واقعا متفاوت است. فکر نمی‌کنم برای مادرها و پدرها چیزی مهم‌تر از فرزندشان باشد. الان تمام تلاش من برای کودکان است. با وجود اینکه همسرم معمولا غروب از سر کار به خانه می‌آید، خودم می‌گردم و هر کجا بهترین کلاس و آموزش‌ها باشد، آن طرف تهران هم باشد، آنها را می‌برم. هر چند برای من کار خیلی سختی است.»

ما هر روز محدود و محدودتر می‌شویم

معصومه و امیر زن و شوهر جوانی هستند که در سال جدید از منطقه شهران به شهرک آزادی نقل مکان کرده‌اند. آنها درباره این نقل مکان خود می‌گویند: «امسال دختر ما کلاس اول ابتدایی می‌رود. هرچه تلاش کردیم تا در یک منطقه خوب مدرسه برود، در کلاس زبان شرکت کند و تفریح بهتری داشته باشد، نتوانستیم؛ چون هزینه اجاره خانه بسیار بالاست. اصلا به دلیل این گرانی‌ها که هر روز هم بیشتر می‌شود، ما به مهاجرت هم فکر کردیم. چند روز پیش فکر می‌کردیم توان ما برای پس‌انداز پول پیش سالانه چقدر است که هر سال هم رقمی زیادی صاحبخانه‌ها روی آن می‌گذارند؟ در نهایت مدراس خوبی که ما برای بچه پیدا کردیم، در اکباتان بود که آن‌هم به ما خیلی دور است و قیدش را زدیم.»

عمر کوتاه مدیریت‌ها در شهرداری، درخواست مطالبات احداث خط تراموا در تهران، دو تذکر تکراری این سال‌های اعضای شورای شهر تهران بوده است. در تمام این سال‌ها هم هر سال شهردار تهران برای مدیران زیادی حکم زده، برخی از مدیرانش را جابه‌جا کرده و با برخی نیز خداحافظی کرده است. گاهی عمر احکام شهردار کمتر از یک سال هم بوده و کم نداریم سازمان‌یا شرکتی که حتی پنج مدیر را هم طی این سه سالی که از عمر مدیریت شهری ششم می‌گذرد، تجربه کرده‌اند. برخی سبک تغییرات در شهرداری را صندلی‌بازی تشبیه می‌کنند.

هفته گذشته هم شهردار تهران برخی از شهرداران مناطق را تغییر داد. محمد فلاخی را به‌عنوان دستیار ویژه خود در موضوعات و پرونده‌های خاص انتخاب کرد و معاون خدمات شهری نیز تغییر کرد. سرپرست چندروزه سازمان فاوا هم در فهرست تغییرات سسال آخری شهردار بود. روز گذشته حبیب کاشانی به انتصابات در شهرداری واکنش نشان داد و در تذکری درباره نحوه انتصابات و تغییر زود هنگام مسئولان و چندگانگی ناشی از آن گفت: پس از سه سال بحث و گفت‌وگو درباره ناتوانی مدیریت فاوا، عمر مدیریت جدید تنها یک هفته بود و این اتفاق خوشایندی در عملکرد شهرداری نیست. در مناطق نیز شاهد آمار بالا و درخورتوجهی از تغییر و تحول‌ها در مدیریت‌ها و بخش‌های مختلف شهرداری بوده‌ایم. این بی‌ثباتی‌ها صورت خوشی نداشته و راندمان کار شهرداری را تقلیل می‌دهد. مشکلاتی از قبیل جمع‌آوری‌نگردن مناسب پسماند در سطح شهر موجب نارضایتی و کله شهروندان شده است. نتیجه این تغییر و تحول‌ها مفید نبوده است. شهرداری تهران با ۷۵۰ کیلومتر محل آرایش و آزمون و خطا نیست. این مسیر را گذشتگان در مدت صد سال گذشته طی کرده‌اند، بنابراین درخواست می‌شود از تجربیات افراد استفاده شود. اما مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران، ترجیح داد درباره تغییرات مدیران در شهرداری اظهارنظری نکند. او تأکید کرد که این جابه‌جایی ارتباطی به شورا ندارد و شهرداری تهران در این زمینه تصمیم می‌گیرد. شورای شهر تنها بر عملکرد شهرداری‌ها نظارت دارد.

اتوبوس‌های برقی به مقصد می‌رسند؟

چمران درباره اتوبوس‌های برقی که گفته می‌شود به‌زودی به تهران می‌رسند هم توضیح داد. او که هفته گذشته به رسانه‌ها گفته بود تا اتوبوس‌ها را به چشم خود نیند، نمی‌تواند درباره وعده‌های ترفیکی مدیران شهری اظهارنظر کند، این بار هم گفت: گفته می‌شود تعدادی از این اتوبوس‌ها حمل شده و در راه تهران هستند و تعدادی از آنها نیز در کشتی‌های حامل بوده و در راه ورود به کشور هستند و چون تعداد این اتوبوس‌ها بسیار است، امکان جابه‌جایی و حمل همه دستنگاه‌ها به سون یکجا وجود ندارد. درحال‌حاضر تعداد اتوبوس‌هایی که در این دوره تحویل گرفته می‌شوند، ۱۱۰ دستنگاه خواهد بود که به‌عنوان رونمایی در نظر گرفته می‌شوند و تنها در ناوگان حمل‌ونقل تهران به کار گرفته خواهند شد. قرار بود همراه این اتوبوس‌ها، دو تراموای چرخ لاستیکی هم به تهران برسد که موضوع تذکر یکی از اعضای شورای شهر نیز بود.

ورود تراموا با مجوز شورا باشد

سوده نجفی، عضو هیئت‌رئیسه شورای شهر تهران، گفت: گویا در گفت‌وگوی معاونت حمل‌ونقل با اصحاب رسانه اعلام

در جریان بررسی حسابرسی سازمان مهندسی و عمران شهر تهران مشخص شد

پرونده باز تونل توحید

نورا حسینی

شده که هم‌زمان با ورود اتوبوس‌ها تراموا هم وارد کشور خواهد شد، درحالی‌که هنوز این موضوع در شورا بررسی نشده و باید حتما در شورا بررسی شود و بعد شهرداری اقدام به انجام چنین کاری کند. او ادامه داد: اینکه شهرداری این تجهیزات را خریداری کند یا به صورت رایگان در اختیارشان قرار گیرد و بعد به شورا لایحه ارائه کنند که حالا ما خریداری کردیم یا راه‌اندازی کردیم و شما هم موافقت کنید، این رویه درستی نیست و باید این موضوع به صورت علمی مطالعه و لایحه آن به صورت قانونی به شورا ارائه شود.

روز حساب در شورا

روز گذشته روز بررسی حساب‌وکتاب‌های شهرداری در سال ۱۴۰۲ بود. گزارش حسابرس رسمی شورای شهر تهران درباره حسابرسی شرکت پیام رسا برای سال مالی ۱۴۰۲ مورد بررسی اعضای شورای شهر تهران قرار گرفته و بندهای تکلیفی آن تأیید شد. همچنین گزارش حسابرسی سازمان مهندسی و عمران شهر تهران برای سال مالی ۱۴۰۲، بررسی شد و بندهای تکلیفی آن تأیید شد.

حساب باز و بلا تکلیف ۸۹ پروژه عمرانی

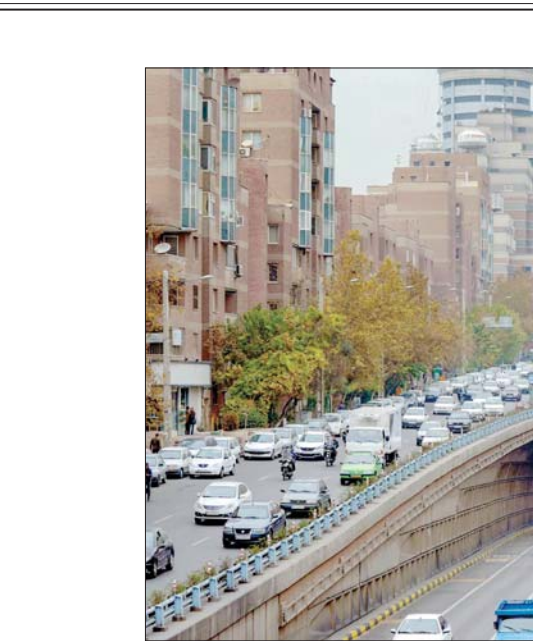
گزارش حسابرس شامل چندین بند درباره وضعیت پروژه‌های راکد، دعای حقوقی و مشکلات مالیاتی سازمان بوده و مواردی ازجمله شفافیت در حساب‌ها و پیگیری مطالبات از پیمانکاران مورد تأکید قرار گرفت. در بندهای مختلف گزارش حسابرس به وضعیت‌های مالی و پروژه‌های در جریان سازمان اشاره شد. طبق این گزارش، ۸۹ پروژه با پیشرفت صددرصد فیزیکی در دفتر شهرداری همچنان راکد از مناطق استان شناسایی شده‌اند.

همچنین مشکلات مالیاتی و اختلافات با پیمانکاران ازجمله موارد مطرح‌شده بودند. سازمان مالیاتی از بابت مطالبات برخی پیمانکاران، نظیر شرکت پرلیت، اقدام به صدور بازداشت‌نامه‌ای به مبلغ ۲۶۴ میلیارد تومان کرده است که هنوز تعیین تکلیف نشده است. بند دیگری از این گزارش به دارایی‌های ثابت سازمان اشاره داشت که شامل معدن ماسه‌ای بود که از سال ۹۵ به دلیل صادرنشدن مجوز برداشت، فعالیتی نداشته است و همچنان پیگیری‌ها برای صدور مجوز ادامه دارد. در بخش دیگری از این گزارش، حسابرس رسمی بر ابهامات موجود در دعای حقوقی و مالیاتی سازمان تأکید کرد. در یادداشت‌های پیوست گزارش اشاره شده که وضعیت حساب‌های مرتبط با شرکت پرلیت و دعای حقوقی آن در دادگاه تجدیدنظر استان تهران در انتظار حکم نهایی است. میثم مظفر، رئیس کمیته بودجه شورای شهر تهران نیز در قرائت بندهای تکلیفی عنوان کرد: سازمان باید در مدت یک ماه کارگروهی تشکیل داده و درباره رفع مشکلات مالیاتی، پیگیری مطالبات از مناطق و سازمان‌ها و تعیین تکلیف بدهی‌های پیمانکاران اقدام کند. مظفر به مطالبات انباشته از شرکت‌های پیمانکار اشاره کرد، ازجمله شرکت آذران که مطالباتی از پروژه پل جوادیه دارد و تأخیرات پرداخت را نیز بر مطالبات خود اضافه کرده است.

شکایت از پیمانکار تونل توحید

او توضیح داد که به دلیل اقدامات ناقص پیمانکار تونل توحید، طول عمر این تونل کاهش یافته و شکایتی در این زمینه مطرح شده که هنوز در دادگاه در جریان است.

سازمان در حال پیگیری مالکیت شش قطعه زمین مورد

نخواه‌ای یک هافبک چپ

اکتبر، ماه آگاهی درباره سرطان پستان

روبان‌های صورتی ما کجاست؟

سحر طلوعی

اکتبر ماه روبان‌های صورتی در آمریکا و البته بسیاری از کشورهای جهان است. ماهی که در آن انواع کمبین‌ها و مراکز بهداشتی و حتی غیرمرتبط با امور پزشکی و بهداشتی، مثل کاخ سفید یا دیگر سازه‌های مهم به رنگ صورتی درمی‌آیند، از سرطان پستان حرف می‌زنند، درباره آن آگاهی می‌دهند و برای نجات جان انسان‌ها تلاش می‌کنند.

سرطان پستان دومین سرطان شایع در جهان و نخستین سرطان برای زنان است. این سرطان از نیم تا یک درصد در مردان هم بروز می‌کند، اما حد نیست. سازمان بهداشت جهانی در پایان سال ۲۰۲۲ گزارش داد بیش از دو میلیون و ۳۰۰ هزار زن در سراسر جهان به این سرطان مبتلا شده‌اند. از این تعداد حدود ۶۷۰ هزار زن جان خود را از دست دادند. آنها که خود یا اطرافیشان پروسه سرطان را پیش‌تر سر گذاشته‌اند، به خوبی می‌دانند این بیماری از هر نوعش تا چه حد هزینه‌بر و عذاب‌آور است. قصه هم‌پایان بیمارار سرطانی را بسیار شنیده‌ایم و می‌دانیم آنها که در روند درمان با بیمار همراه می‌شوند، چه سختی‌ها می‌کشند و چه فشارهایی را تحمل می‌کنند. با همه این حرف‌ها معاینات معمولی و تشخیص زود هنگام این بیماری در درمان آن بسیار مؤثر است و مانع از مرگ‌ومیر می‌شود و این همه ماجراست. با وجود همه این تلاش‌ها و کمبین‌ها برای آگاهی و درمان، باز هم بسیاری از زنان گرفتار می‌شوند. هزینه‌های کزای می‌پردازند که متأسفانه جان خود را از دست می‌دهند. شاید مهم‌ترین علت این اتفاق تابو بودن صحبت از سرطان پستان است. وقتی پای زنان به میان می‌آید، سرر و کله انواع و اقسام تابوها هم پیدا می‌شود. پنهان‌کاری و حرف‌زدن درباره این موضوع باعث شده بسیاری از زنان هنوز ندانند برای معاینات ابتدایی، تشخیص زود هنگام و درمان به کجا مراجعه کنند و پیش از آن که کار از کار بگذرد، جلوی فاجعه را بگیرند. با این حساب حرف‌زدن درباره آن و ساخت برنامه‌های آموزشی نخستین کام و مهم‌ترین مرحله با سرطان پستان است. حرف‌زدن و آگاهی‌دادن درباره این بیماری ضربه مهلکی به پیکر تابو و سپس سلول‌های سرطانی است. برای کشوری مثل ما که سرطان پستان سرلیست سرطان‌های شایع برای زنان است، بنرهای خیابانی، تهیه بروشور و ساخت برنامه‌های آموزشی در تلویزیون و دیگر رسانه‌های تصویری، بی‌تردید نقش مؤثری در آگاهی‌زنان دارند. تهیه بروشورها و بنرها وظیفه وزارت بهداشت است و ساخت برنامه‌های آموزشی کار تلویزیون سراسری، صداوسیما یا همراه با وزارت بهداشت کار خط اول این مبارزه قرار دارد، اما متأسفانه

در رودریاستی تابو گیر افتاده است و نقش خود را به‌درستی بازی نمی‌کند. سرطان پستان در ادبیات تلویزیونی به سرطان سینه تغییر نام داده و بیش از پیش بر ابهاماتش افزوده شده است. از شبکه سلامت تلویزیون که بگذریم، شبکه‌های فراگیر صداوسیما ماخود را درگیر این موضوع نمی‌کنند و حتی با همان ادبیات خاص خود هم تلاشی برای افزایش آگاهی مخاطبان درباره سرطان پستان انجام نمی‌دهند. آنها درباره بسیاری از موضوعات سیاسی و غیرسیاسی برنامه می‌سازند، اما یک‌دهم وقت و وقت و تلاش خود را دست‌کم برای اینکه زنان بدانند در نخستین کام برای معاینه و تشخیص به کجا مراجعه‌کنند، صرف همکاری با وزارت بهداشت نمی‌کنند. شبکه‌های فراگیر که هیچ از پلتفرم‌های تصویری داخلی هم کاری در این زمینه ندیده‌ایم. رسانه‌های تصویری فراگیر با ساخت برنامه‌های کوتاه و تنها با گفتن یک جمله که مراجعه سر وقت و بهنگام به جراحان عمومی می‌تواند بار بزرگی از دوش نیمی از جمعیت بردارد، کمک بزرگی به زنان می‌کنند. این تولیدات نه هزینه چندانی دارد و نه امنیت روانی مخاطبان را به خطر می‌اندازد. این میان هرچه دیده‌ایم تلاش تک چهره‌های سلبریتی و البته رسانه‌های مکتوب است که به قدر توان خود کوشیدند گامی برای تابوشکنی از سرطان پستان و آگاهی و هشدار نسبت به آن بردارند که کافی نیست. اکتبر ماه آگاهی دادن درباره سرطان پستان است. از روبان‌های صورتی ترسیم و درباره آنها حرف بزنیم.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

دانش آموزان از مصوبه تأثیر قطعی معدل در کنکور راضی هستند

می‌شود، گفت: این موضوع بستگی به وزارت آموزش‌وپرورش دارد. هر مصوبه‌ای در این باب داشته باشیم یک باری بر آموزش‌وپرورش اضافه کردیم. به‌هرحال وزارت آموزش‌وپرورش مرشح تشخیص کارشناسی ماست، تصمیم‌های ما چه قبل و چه بعدها حتما با نظارت و نظر کارشناسانه شورای‌عالی آموزش‌وپرورش و وزارت آموزش‌وپرورش است. هیئت مرکزی جذب مستقل برای دانشگاه فرهنگیان در نظر گرفتیم تا با سرعت و تسهیلگری بیشتری انجام شود. به‌هرحال فرآیند جذب در وزارت علوم و وزارت بهداشت کار سنگینی است. شبیه مصوبه‌ای که شورای عالی انقلاب فرهنگی برای دانشگاه آزاد داشته، برای دانشگاه فرهنگیان داریم. درباره استفاده از فارغ‌التحصیلان یا دانشجویان رشته‌هایی که مورد نیاز آموزش‌وپرورش از دانشگاه‌های دیگر است نیز مصوبه‌ای داشتیم. البته دو سه‌ترم که بگذرانند، از طریق گزینشی که دانشگاه فرهنگیان خواهد داشت و با گذارندن دوره‌های تربیت معلم، جذب می‌شوند.

بیان اینکه اینها بچه‌های ما هستند و قرار است رشد علمی کنند و با یک روش امتدالی پیش بروند، ادامه داد: اصلاحاتی قرار است در دستور جلسه شورا باشد و حدود یک ماه دیگر در شورا این بحث را مطرح می‌کنیم. این قطعی است و هیچ تغییری نمی‌کند، فقط در بعضی پایه‌ها اصلاحاتی انجام می‌شود اما اصل مصوبه قطعی است و تغییر نمی‌کند و اعضا باید رای دهند. در بحث اجرا، باید مشکلات اجرا را حل کنیم. سال دوم که مصوبه اجرا شد مشکلات از سال اول کمتر شد و سال سوم بهتر خواهد شد. با امکانات و فناوری‌های پیشرفته که سازمان سنجش خریداری کرده، بسیار به آموزش‌وپرورش در اجرایی‌کردن دقیق‌تر کمک می‌کند. این امر یکی از دغدغه‌های بجای این افراد است و من خودم جلسه‌های متعددی با المپیادی‌ها داشتم و نظرات آنها را شنیدیم. مجموع نظرات را جمع کرده‌ایم. الان نمی‌توانم بگویم به چه جمع‌بندی مدبرانه‌ای رسیدیم ولی قطعا در اصلاح مصوبه، المپیادی‌ها را در نظر می‌گیریم. او درباره موضوع ترمیم نمره که چرا یک بار برگزار